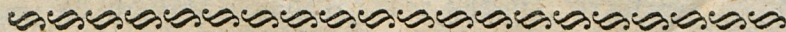


Q. N.
398,
10.

II n
3790

OTTONIS
COGNOMENTO TARENTINI
DVCIS BRVNSVICENSIS
VITA
ET
RES GESTAE.



BRVNSVIGAE
APVD VIDVAM B. LVD. SCHROEDERI

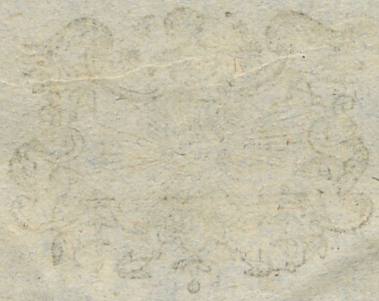
M DCC XLVI.



OTTO
KOMMUNTO TARRANTI
DUCIS BRUNSVIGENSIS

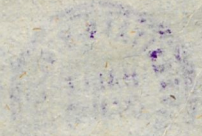
VITA

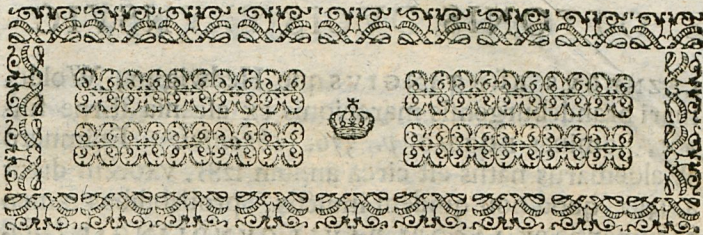
RES GESTAE



BRUNSVIGAE

ALVD VIBVAM F. LVD. ROHRODEI





OTTO, dux brunsvicensis, quem ab adquisi-^{Ottomir}to in Italia Tarenti principatu tarentinum ^{laudes.} cognominant, miles generosus, statura pulcher, et admodum strenuus in armis prae-
dicatur in vita Gregorii IX. p. r. ap. BALVZIVM tom. I. papar. auenionens. pag. 433. et ab ipso Gregorio in epistola ad Philippum Tarenti principem: multum prouidus et magnificus, aliasque virtuosus fama celebri reputatus, ap. RAYNALDVM in contin. annal. Baronii tom. 16. p. 511. Quadraginta pugnis victorem extitisse scribit THEODERICVS ANIEM lib. I. de schismate cap. 24. Amplius laudes eius persecutus est MEIBOMIVS in notis ad bullam Andronici p. 208. seqq. opusculor.

Patrem eius fuisse Henricum, ex ducibus brunsvicensibus grubenhagicae stirpis, Henrici mirabilis filium, ob itinera in orientis regiones suscepta, de Graecia nominatum. ENGELHVSIVS in Maderi ant. brunsvicens. p. 177. testatur, et praeterea omnes consentiunt, De matre dubitatum est, Helenam, s. vt

4 OTTONIS DVCIS BRVNSVIC.

LEZNERVS BÜNTINGIVS que Hedwigim, Wolde-
mari brandeburgensis marchionis ex ascania stirpe fili-
am, nominat BOTHO p. 376. *chronici*. Enimvero
Waldemarum natus est circa annum 1285. vxorem duxit
a. 1310. quod non quidem inuictis, probabilibus tamen
argumentis ex IACOBI PAULI GVNDLINGII *histo-*
ria brandeburgensi MS. docetur *in den Anmerkungen*
über die teutsche Reichs-Sachen. Berol. a. 1741. editis
p. 73. 83. et a cel. GEBHARDI *in marchion. aquilona-*
ribus p. 150. Vix itaque Waldemarum auus fuisse dici
poterit principis circa a. 1320. nati; praesertim cum
Bothonis fides non semper indubia sit. Mea autem sic
coniectura fert, errasse eum in nomine principis, et
matrem Ottonis nostri filiam fuisse S. Hermanni longi
S. Alberti III. marchionis, quale peccatum memoriae
ab aliis quoque admissum obseruat idem GEBHARDI
pag. 174.

Nihilo certiora afferuntur de altera, quam Henrico
tribuunt, vxore, quare nec ex ea natum Ottonem af-
firmare possumus. Mariam Cypri reginam appellat
Botho, sed stemmata regum Cypri ignorant, nisi dica-
mus Mariettam Hugonis III. filiam secundis nuptiis
Henrico collocatam. Primum enim Aythono regi Ar-
meniae nupserrat. vid. STEPHANI LVSIGNANI *cho-*
rographia e breue historia dell' Isola di Cipro, Bono-
niae a. 1573. in 4. editam, fol. 77.

Enimvero dubia omnia sustulisse videtur IO. GEORGIUS ECCAR-
DVS, cum p. 15. libri: Erklärung eines alten Kleinodien-Kästleins, *re-*
statum, se inuenisse literas datas Osterrodani a. 1340. ab HEILEWI-
CHI DVCISSA de BRVNSVIC, AVREAE MARCHIAE DOMINA,
cuius sigillum arma, et brunsvicensia et cyprica ostendet. In aprico igitur
esse

VITA ET RES GESTAE. 5

esse putat, Henrico de Graccia non nisi unam fuisse uxorem, Hedwigim nomine, ex Cypro, cuius pars aurea Marchia, oriundam, errorem autem de priore eius uxore brandenburgica ex eo ortum, quod loco aureae marchiae, antiquam forte substituerent lectores imperiti. Non una sunt, quae fidem huius asserti suspensam tenent: certe, nisi documenta ipsa inspiciantur, et ex iis planum fiat. Heilewichin Henrici nostri, non alterius cuiusdam ducis brunsvicensis uxorem fuisse, id mihi quidem vehementem recipere videtur dubitationem. Etiam si autem id damus Eccardo, non sequitur inde, erronea esse, quae de Henrici coniuge priore brandenburgica afferuntur. Praeterea in eo plane fallitur Eccardus, quod vulgari errori de obitu Henrici anno, 1337mo nempe patrociniū in chartis allegatis quaerit, quippe quem super fuisse a. 1340. et 1344. monumenta, et ea partim quoque Osterrodana, testantur.

Natum fuisse Ottonem a. 1307. communi consensu Annus tradunt recentiores historici. Dubitavit de eo LEIB-natalis,
 NITIVS p. 10. *introd. ad tom. 2. rer. brunsvicens.* et
 testimonium mox adferetur, Ottonem a. 1339. iuvenem
 dici, quod ad virum 32. annorum non quadrat. Prae-
 terea erronea quadam hypothesi innititur illa opinio.
 Scribit nimirum THEODERICVS A NIEM *lib. 1. de*
schismate c. 44. Raymundus de Baucio erat potens ope-
 re et sermone in eadem Apulia, sed partem dicti regis
 non fouebat, sed Clementi ac duci ardegauenſi adhaere-
 bat, licet praedictus eius genitor comes nolensis tunc
 praecipuae dignitatis esset cum rege Carolo, et huic do-
 mino Raymundo post obitum Ludouici ducis ardegauen-
 sis in Apulia, ut praefertur, eiusdem ducis exercitibus
 adhaesit, quique demum defuncto eodem domino Ottone
 principe tarentinensi, et in principatu tarentinensi suc-
 cessit, quem idem dominus Otto post ipsius liberationem
 a captiuitate recuperavit, ET IN TERRA FOYE IN
A 3 APV.

6 OTTONIS DVICIS BRVNSVIC.

APVLIA DECESSIT, AGENS TVNC ANNUM OCTVAGESIMVM.

Postrema haec verba de Ottone intellexit MEIBOMIVS *l. c. p.* 197. 207. ad annum 1387. retulit, et calculos inde subduxit; quem secuti sunt reliqui. Equidem eadem verba ad Raymundum potius videntur referenda, quippe de quo integra illa narratio Niemii agit, saltem anno 1387. alliganda non sunt. Nam ipse Niemius Ottonis in sequentibus libri sui capitibus aliquoties meminit, et a. 1392. superfuisset eundem postea planum fiet: potius ergo est, vt anno circiter 1320. natum principem nostrum credamus.

An Eichsfeldiam alienauerit? Aetatem fere in Italia consumpsit. Sunt qui narrant, antequam eo abiret, patriae ditionis partem, Eichsfeldiam nempe, sedi moguntinae vendidisse. Ita ENGELHVSIVS *p.* 1132. *chron.* BOTO *p.* 376. SERRARIVS *lib. 5. rer. moguntin. p.* 859. HEINECCIUS *lib. 4. antt. goslariens. p.* 341. alique plures. Ast profectus est in Italiam Otto patre superstite. Nullum igitur filio ius terras patris alienandi.

Gesta Ottonis a. 1339. Primam, quantum scio, Ottonis mentionem in Italia facit Petrus Azarius, laudatus BENEVENUTO SANGEORGIO comiti blandratensi, in *historia montisferrateni*, italice edita, et tomo 23. *scriptor. italicor. Muratorii recusa*, *p.* 468. Is enim de Iohanne marchione Montisferrati ad a. 1339. scribit: *dum terram ipsam (Strambinum) dictus Marchio viriliter expugnavit, d. marchio de Busca magnus nobilis marchionis mortuus in ipsa terra fuit, et D. OTTO DE BRANSVEICH TVNC IVVENIS, graviter vulneratus. Et in libello de bello canapiciano tom. 2. diarii italici, galleria*

ria di Minerva dicti, p. 408. idem factum his verbis narrat AZARIUS: *Otto de Brunswich fauciatus, dum oppidum prae ceteris dimicans ingreditur: et p. 410. insequentem die a praesidiariis arx (Calusenum) dimissa, quam una cum oppido marchio Ottoni de Brunswich seruandam tradidit.*

A. 1345. iterum ad latus Iohannis marchionis fortiter dimicauit Otto, cum ille Renfortiam Dagum, feneschallum neapolitanum, guelfis auxilio venientem et Gamenatiam urbem marchionis obsidentem, cruento proelio vinceret; de qua re carmen gallicum vetustum legitur *tom. 23. rer. ital. Muratorii pag. 485.*

Porro monumenta publica testantur, Ottonem, quem *virum magnificum* interdum appellant, adfuisse Iohanni montisferratenfi, cum is a. 1346. marchionem Saluciarum de feudis quibusdam inuestiret, a. 1347. cum oppidi Valenciae ciues Iohanni se subiicerent, a. 1349. cum laudum, quod Iohannes Vicecomes archiepiscopus mediolanensis, de dissidiis eiusdem marchionis cum Amadeo et Iacobo comitibus Sabaudiae tulerat, a partibus ratum haberetur, et vi eius dimidia pars Eporedii traderetur montisferratenfi, hic ciuitatis iura confirmaret: deinde a. 1351. cum Casalis ciuitas marchionem dominum adscisceret, et priuilegiorum confirmationem obtineret. Singula haec legere est in

BENEVENTI SANGEORGII *historia montisferratenfi* p. 488. 493. 498. 507. 511.

A. 1352. Otto quidam dux brunswicensis Henricum Lancastriae ducem ad duellum prouocauit, iniurias *Lancastriae* vindicaturus: utroque Lutetiae ad pugnam parato, Iohannes rex Galliae litem amice composuit. Laudum regis,

8 OTTONIS DVCIS BRVNSVIC.

regis, vbi facti series prolixè enarratur, edidit LEIB-
 NITIVS tom. 2. rer. brunsvicens. pag. 47. seqq. et in in-
 troductione coniectavit, de Ottone tarentino sermonem
 in eo esse. Sed obstat testimonium Petri de HEREN-
 TALS, qui in chronico per BALVZIVM in notis ad
 vitas papar. auenionens. tom. 1. pag. 1130. adducto, ex-
 pressim scribit: *Tempore dicti Iohannis regis Fran-
 ciae, cum OTTO FILIVS MAGNI DVCIS DE
 BRVNSWICH pro quibusdam verbis a duce Lanca-
 striae filio regis Angliae sibi impropertis, cum eodem
 Parisius ad se purgandum voluisset duellasse, et cum iam
 ambo armati in dextrariis peruenissent ad locum duelli,
 tam viriliter ad duellandum se disposuerunt, quod rex
 Franciae praedictus compatiens utrique, eos compefeu-
 it, et duellum interceptit.* Fuit igitur Otto ille, non
 tarentinus noster, sed filius Magni; quod nomen cum
 ignotum esset ei, qui apud HENRICVM KNYGHTON
 lib. 4. de euentibus Angliae pag. 2603. literas Ottonis
 prouocatorias siue transtulit ex latino, siue confinxit
 plane, MAGNI DVCIS BRVNSVICENSIS e-
 logium Ottoni tribuit, ex literas ita exorsus est: *Orbes
 par la grace de deu duc de Bronneswik seinour de To-
 rynge, fitz al grant duc de Bronneswik.* Genuit au-
 tem Magnus pius filium Ottonem, quem BOTHO pag.
 375. periisse scribit: *in welschen landen*, s. Galliam s.
 Italiam inuens, isque ob Sangerhusam in Thuringia a
 patre possessam, dominus Thuringiae dici quodammo-
 do potuisset, in qua nihil iuris Ottoni tarentino.

Quidquid interea de huius in patriam itineribus
 eorumque pompa proferat LEZNERVS in chronico
 reibmeieriano p. 538. 39. Ego persuasum habeo, hunc prin-

non fue-
 rum Otto-
 ni tarent.

sed filio
 Magni
 pii.

principem Italia non esse egressum. Comitatus vero est Carolum IV. romanorum regem Romam profici-^{a. 1354.} scentem ad accipiendam imperii coronam, et adfuit senis inuestiturae Dondacii de Maluicinis a. 1354. vid. *litterae tom. 10 reliquiar. ludewigianar. p. 179.* postea a. 1355. Pisis, cum imperator exemplo satis memorabili Iohanni marchioni montisferratensi potestatem scripto faceret, velitne parere iis, quae ditionem Galeaciorum, marchionis hostium, transiens fortassis mandaturus sit, neque enim imperatorem velle, vt huiusmodi mandatis marchioni vel obsequii necessitas imponatur vel detrimentum fieret: ex quo colligi potest, parum Caroli IV. codicillis fidendum esse, quales ingenti numero concessit quidem, sed feruari noluit: vid. *SAN-GEORGIVS pag. 530.* Deinde inter testes nominatur Otto in litteris itidem Pisis datis, quibus imp. Iohannem montisferratensem de feudis ab imperio romano pendentibus inuestit, ap. *LÜNIGIVM tom. I. eod. diplom. Italiae p. 1354.* et in priuilegio per Carolum IV. Romae morantem norimbergensibus concesso, ap. *FRITSCHIVM in addit. ad I. P. Limnaei lib. 7. c. 35.*

Redux cum marchione, RIDDAGVM FRA-^{1357.} TREM secum habuit, eiusque literas in ciuitate atten- si a. 1357. datas suo sigillo firmavit, in quo duo leopardi visuntur. vid. *MEIBOM. ad bullam Andronici p. 196. in opuscul.* *Sigillum Ottonis*

Eodem anno 1357. mille germanos stipendio con- duxit Otto, qui ductu Conradi comitis laudensis aduer- sus Galeacios Mediolani dominos pugnarent: a. 1362. de pace cum mediolanensibus tractauit, Iohannis marchio- nis iussu, sed irrito conatu: a. 1366. adstitit inuestiturae, ^{1366.} quam

B

10 OTTONIS DVCIS BRVNSVIC.

quam idem marchio comitibus blandratensibus Iacobo, Alberto et Bartholomaeo concessit, et in literis *illustris viri* elogio compellatur, vid. SANGEORGIVS pag. 533. 547. 551.

1372.

A. 1372. quaerebatur maritus Mariae armeniorum reginae, qui regnum eius contra irruentem turcarum vim defenderet, nec Ottone nostro digniorem inuenit Gregorius IX. p. r. *Diuersis magnatibus et partibus mentaliter perlustratis*, scribit Philippo tarentino, *occurrit nobis dilectus filius nobilis vir Otho dux de Brunswich, de genere imperiali Othonum de Saxonia, consanguineus dilecti filii nobilis viri Ioannis marchionis Montisferrati, cuius guerras strenue gessit et gerit, et etiam CONSANGVINEVS REGALIVM CYPRI, CVIVS OTHONIS FRATER HABET IN CONSORTEM MATREM CLARAE MEMORIAE PETRI REGIS CYPRI, a quibus regalibus et fratre propter vicinitatem vtilia posset subsidia obtinere etc.* ap. ODOR. RAYNALDVM in *contin. annal. Baronii d. a. n. 32. tom. 16. p. 511.*

Balthasar
frater Ot-
tonis,

Per fratrem Ottonis indicari existimo in hisce literis, donec certiora edocear, Balthasarem, qui, postquam a. 1364. adfuit Pragae inuestiturae caesareae Vgholotti et Raymundini Soranae marchionum, testibus literis in LVNIGII *cod. diplom. ital. tom. 2. p. 538.* in Cyprum fortassis abiit, reginam viduam duxit, ea mortua ad fratrem Montemferratum venit, quamuis

Eius
uxor Cy-
pri regi-
na.

Cypri annales de eo fileant. Quae nam vxor eius hic memorata fuerit, dubium aliquatenus est. Nisi Hungoni IV. Cypri regi duas tribuamus coniuges, quod per historicorum silentium fieri vix potest, mater Petri cuius

cuius Gregorius mentionem facit, dicenda erit vidua Petri I. mater Petri II. s. Petrini regis. Eam LEONORAM, filiam Petri principis Arragoniae, Iacobi II. regis neptim appellat STEPHANVS LVSIGNANVS in *chorographia Cypri fol. 58. 77.* et in suspicionem adulterii venisse, sed absolutam, marito licet indignante, narrat pag. 57. Contra *iesuitae antuerpienses in notis ad Petri Mazzerii vitam S. Petri Thomasi, tom. 2. actor. ff. mens. Ianuar. p. 1002.* hanc quidem Leonoram nupsisse aiunt Hugoni IV. regi, Petri autem vxorem p. 1005. nominant Echinam filiam Rupini comitis Montfortii, idque ex BZOVII *annal. ad a. 1342. n. 23.* probari posse existimant. Enimuero Bzouius affert quidem ex epistolis Clementis, pontificem indulgisse Petro Lusignano, Hugonis regis filio, vt Helias nicosiensis episcopus ipsi concedere possit matrimonium cum Echina montfortia, exinde autem non consequitur matrimonium vere fuisse contractum; nec Lusignano propterea fides erit neganda.

Reuertamur ad Ottonem. Is matrimonium cum regina Armeniae non contraxit, sed regimen marchionatus Montisferrati paulo post adeptus est. Obiit enim anno 1372. Iohannes marchio, postquam testamento tutorem filiorum, donec 25. aetatis annum impleuerint, Ottonem ducem scripissset, et vt omnia, nuptiae quoque filiae, eius consilio agerentur, iussisset. Legauit praeterea duci castra quaedam antea iam tradita, porro pecuniae summam, pro qua ciuitates Albenfis et Montisuici obligatae erant, iussitque, vt dux coniunctim cum filiis marchionis astensem ciuitatem et vicariatium imperii in eadem et eius ditioe administraret, partem

quoque regni Thessaliae et imperii graecorum, vel regnum etiam integrum, si quidem illud vindicare posset dux et marchiones iuuenes, ipsis legauit. Recitabo verba testamenti haec confirmantia ex Sangeorgio:

Item voluit et ordinauit, quod illustris d. Margarita eius filia nubat et maritetur per dictum d. n. Papam cum consilio illustris Elisabet consortis suae, matris ipsius d. Margaritae, et cum consilio illustris d. ducis brunsvicensis etc.

It. voluit et ordinauit, quod ill. consanguineus et frater suus carissimus, d. Otto dux brunsvicensis etc. habeat omnia et singula castra et loca eidem alias donata, assignata, et deputata per d. d. Marchionem, videl. castra et loca Verolengi, Caluxii, S. Raphaëlis, Castagneti, Vulpiani, et Brandicii, cum pertinentiis et iuribus ad ipsum d. Marchionem pertinentibus in eisdem, et ipsa omnia et singula sibi iterato confirmauit per praefens testamentum.

It. legauit et reliquit praedictis d. duci, Ioanni Theodoro, et Gulielmo aequalibus portionibus, restam quam habet super ciuitate Albae et super loco Montisuiici, quae resta detractis supra scriptis sex millibus florenorum, qui iam deputati sunt ad constructionem dicti monasterii est florenorum viginti millia. Et voluit et ordinauit, quod de marchionatu praedicto per dictum secundottum dentur floreni sex millia praedictis d. duci, Ioanni, Theodoro et Gulielmo. Et voluit et ordinauit quod de redditibus Ast dentur praedictis alii floreni sex millia, et sic erunt super totum floreni triginta duo millia, quas praedictis d. Duci, Ioanni, Theodoro et Gulielmo aequaliter legauit et reliquit ut supra: tali modo, quod in dictis florenis, illi ex eis qui superuiuent alios ex praedictis, sibi aequaliter succedant ad inuicem.

It. voluit, ordinauit et instruit ac reliquit in tutorem et curatorem praedictis Ioanni, Gulielmo et Theodoro, et cuiuslibet ipsorum in omnibus supra scriptis et infra scriptis, praefatum d. Ottonem ducem brunsvicensem, ita et tali modo, quod ipse possit res et bona praedictorum Ioannis, Theodori et Gulielmi, et cuiuslibet ipsorum, in toto vel in parte vendere,

vendere, obligare, infeudare, inuestire, reuestire, confirmare et transferre, et alia omnia bona et negocia, res, iura, emolumenta, et redditus ac obuentiones quascunque administrare, regere, donare, transmutare et remittere, ac merum et mixtum imperium et iurisdictionem omnimodam et gladii potestatem exercere et committere et delegare et alia quaecunque facere sicut ei placebit ad eius liberam voluntatem. Et quod ipsi vel eorum aliquis non possint se de praedictis introumittere quouis modo, quouisque peruenierint ad aetatem legitimam viginti quinque annorum pro quolibet ipsorum. Et quando quilibet ipsorum attigerit ad ipsam aetatem, remaneat et sit in libertate et potestate sua iuridica contrahendi et administrandi; eo tamen salvo, quod toto tempore vitae dicti d. ducis, iubet et vult ipse d. Marchio, quod dictus d. dux sit ipsorum, et cuiuslibet eorum, superior et magister, et quod possit de castris, bonis et rebus ipsorum, dum vixerint disponere et facere pro libito voluntatis. Liberans et absolvens ipsum d. ducem ab inuentariis seu inuentariorum confectioe, et ab omni ratione vel computo reddendo de administratione et negociatione praedictorum omnium, vel alicuius eorum, et ex nunc idem testator quaecunque continget in praedictis et circa praedicta fieri per dictum d. ducem, tam post tempus et tempora dictarum tutelae et curae, quam ante, vult et iubet idem d. marchio valere et plenam firmitatem habere, et ipsa omnia et singula approbat et confirmat.

It. cum regnum et ciuitas salonicensis, quae per illustrem quondam d. Gulielmum marchionem Montisferrati donata fuerit quondam Serenissimo principi d. Andronico imp. graecorum pro dote et nomine dotis illustris d. Violantis filiae dicti quondam d. marchionis Gulielmi, maritatae in dictum d. imp. ex quo idem imp. genuit ill. principem D. Theodorum patrem ipsius testatoris, et filium unicum dictae d. Violantis, totaliter et immediate de iure pertineat ad praedictum d. marchionem testatorem praedictum, filium unicum dicti d. Theodori quondam. Cumque imperium praedictum graecorum, videl. Cpolititanum et Romaniae de iure pertineret ad eundem d. Theodorum filium d. domini imp. per testamentum factum per d. imp. Andronicum etc.

14 OTTONIS DVCIS BRVNSVIC.

conquestae et acquisitioni praedictorum imperii et regni, vel alterius ipsorum, vel partis eorum, illa quae de praedictis acquirant, subiugabunt, conquestabunt, et de manibus impiorum detinentium amputabunt, sibi communicetur, et aequaliter diuidant inter ipsos. Quos ex praedictis quinque sic conquestantes et acquirentes ipse d. marchio testator praefatus cum beneplacito et consensu d. n. papae sibi indictis imperio et regio heredes instituit, et ad inuicem substituit aequalibus portionibus, prout supra. eo tamen saluo, quod si vnus tantum ex filiis ipsius testatoris accederet ad conquestum praedictum, et dictus d. dux esset cum ipso, et cum dei gratia ipsi ambo subiugarent et conquestarent dictum imperium et dictum regnum eo casu ille filius dicti testatoris, qui esset ad praedicta, habeat dictum totum imperium, et dictus d. dux habeat dictum regnum, et sic ipsos dicto casu heredes instituit in praedictis etc.

It. cum ciuitas Astensis cum districto, pertinentiis et ciuibus suis fuerit per serenissimum d. n. d. Carolum imp. rom. s. a. et Boemias regem, tamore proprio et facie ad faciem, quam per priuilegiorum praeeptionem tradita et concessa in vicariatum praedicto d. marchioni pro se et suis heredibus in perpetuum, ipse d. marchio dictam ciuitatem Ast cum districto, pertinentiis etc. - - - legauit et reliquit communiter et indiuisibiliter tam in ciuitate quam in redditibus omnibus et officiis quibuscunque, secundotto filio suo primogenito, et d. Ottoni duci iam dicto, et Ioanni, Theodoro et Gulielmo filiis suis, ita et taliter, quod ipsam ciuitatem Ast cum omnibus supradictis ipsi quinque simul et pro indiuiso perpetuo aequaliter habeant, regant, gubernent et custodiant. Et ipsos quinque, quantum sua interest et de iure potest, sibi simul et coniunctim ac pro indiuiso, vt supra, heredes instituit, et ad inuicem sibi ipsis substituit. - - -

Cui Secundotto dedit, instituit et reliquit in tutorem et curatorem praefatum d. ducem in omnibus et per omnia sicut supra in vno capitulo cum instituit et reliquit praedictis Ioanni, Theodoro et Gulielmo, nihil addito, minuto, vel mutato, nisi sicut stat dictum capitulum usque in finem ipsius etc.

Ius

Ius in regnum Thessaliae s. thessalonicense, cuius *Monte-*
 hic meminit Iohannes, vt pleni^{us} intelligatur, obser-*ferrat. ius*
 uandum est, armis id regnum occupasse Bonifacium *in regnum*
 marchionem Montisferrati, cum venetos et Balduinum *Thessa-*
 ex expeditione byzantina iuaret, idque ipsi per eun-*liae.*
 dem Balduinum, imperatorem factum, eiusque fra-
 trem et successorem Henricum, confirmatum fuisse.
 Bonifacio in eodem successit senior filius Demetrius,
 qui a Theodorico lascari eiectus, testamento legauit
 regnum Friderico II. imp. hic ius in Bonifacium, De-
 metrii ex fratre nepotem, marchionem montisferra-
 tensem, transfuit. vid. SANGEORGIVS pag. 364. 65.
 67. 84. Guilielmus Bonifacii filius in dotem dedit Vio-
 lantae filiae Andronico imp. nubenti, ceu memo-
 rat Iohannes.

Otto noster, suscepta tutela et regimine, de
 pace egit cum Galeacio Vicecomite. Hic conditio-
 num praecipuam voluit, vt ciuitas astensis ipsi tradere-
 tur, quam iniquam existimans Otto, Auenione conue-
 nit Gregorium IX. pontificem nuper creatum, cumque
 hoc, et postea cum Amedeo Sabaudiae comite foedus
 contra Galeacium pepigit a. 1372. ciuitatem quoque
 astensem armis strenue defendit. v. SANGEORGIVS
 pag. 588. 591.

Anno dein 1374. Galeacium ab obsidione vercel- 1374.
 lensis vrbs repulit. v. RAYNALDVS in *annal. ad a.*
 1374. n. 15.

Vicariatium astensem filiis et Ottoni legauerat Io- *Vicaria-*
 hannes marchio, vt vidimus: confirmauit eundem *tus asten-*
 Carolus IV. imp. his tabulis a SANGEORGIO p. 592. *sis.*
 editis:

16 OTTONIS DVCIS BRVNSVIC.

In nom. S. et indiuid. trinitatis feliciter amen. Carolus quartus diuina fauente clementia rom. imp. semper augustus et Boëmiæ rex, ad perpetuam rei memoriam, illustribus Secundottoni marchioni Montisferrati ac fratribus eius, et Ottoni duci brunsvicensi filio quondam illustris Henrici ducis ibidem, principibus et consanguineis nostris dilectis, gratiam caesaream et omne bonum. Incumbentibus nostrae celsitudini assiduo varietatibus negotiorum innumeris, dum pro felici statu reip. mens nostra hinc inde distrabitur, dignum nostra serenitas existimat et fore necessarium arbitratur, ut qui tot regionibus nobis commissis personaliter adesse non possumus, fideles nostros fide et circumspectione probatos in partem nostrae sollicitudinis statuamus. Sane cum piaè recordat: quondam ill. Iohannis Marchionis Montisferrati, vestri Marchionis et fratrum genitoris, et tui ducis immotam fidei et deuotionis constantiam et indefessi laboris sollicitudinem, quibus ipse et Tu in nostris et imperii sacri procurandis honoribus multipliciter claruistis, nostrae mentis oculis attentius intuemur; dumque diligenti nec non et gratuita consideratione pensamus, quod vos Marchio et fratres de tam generosa stirpe descendentes, eiusdem vestri genitoris laudabilis sequendo vestigia nobis et f. rom. imperio nonnullis virtuosis et utilibus actibus, et prout non ambigimus constanter puritate fidei poteritis et debetis complacere plurimum temporibus affuturis. Tanto utique ad vestri status et felicitatis augmentum ampliori inclinamur fauore, quantum id ipsum praedicti Marchionis quondam, et tui ducis clara probitas et virtutum insignia praesstantius meruerunt. Volentes igitur praemissorum intuitu vestri status felicitatem clementi praecuenire respectu, deliberato animo, sanoque principum baronum et procerum nostrorum ac imperii accedente consilio, de certa nostra scientia et imperialis potestatis plenitudine. Vos omnes coniunctim et pro indiuiso, et tui Marchionis heredes masculos legitimos in stirpem et successores Marchiones Montisferrati, in ciuitatibus Astensi albeni et loco nostro Montisuiçi, et ipsorum et cuiuslibet earum terris, castris, villis, locis, dominiis, communitatibus, posse, territorii et districtibus ac pertinentiis, iuribus et iurisdictionibus vniuersis ad ipsas et earum quamlibet pertinentibus, ordinamus, facimus et constituimus nostros et f. rom. imp. vicarios

rios generales et speciales, irrevocabiles ad tempora vitae nostrae, et post obitum nostrum proptio deo felicem tandiu, donec per successores nostros romanos imperatores vel reges, expresse ex causa legitima fueritis reuocati. Dantes ex nunc et concedentes vobis et in vos omnes communiter et pro indiuiso ut praemittitur, de imperiali potestatis plenitudine ex certa scientia, transferentes plenam, liberam, generalem et omnimodam auctoritatem, iurisdictionem et gladii potestatem, merum et mixtum imperium vice ac nomine nostri, ciuitatibus, locis, districtibus, limitibus atque sibus earundem, per vos vel alium, seu alios, quibus haec commisseritis exercenda, etc.

Testium nomina non adscribo, mendosissime enim expressa sunt. Datae sunt tabulae anno domini MCCCLXXIV. indict. XII. octauo idus Decembris. Has a. 1377. ratas habuit Wenceslaus rex romanorum electus, teste eodem SANGEORGIO p. 596.

A. 1375. mense Septembri Otto sponsalia contraxit cum Iohanna Neapolis regina, et paulo post, ad matrimonium ineundum profectus est Neapolim, vbi sequenti anno 1376. appulit die Martii XXVta. vid. BALVZII *vitas papar. auenionens.* tom. 1. p. 1123. Rediit Montemferratam die Iulii XVIII. sed vix per mensem ibi commoratus, Balthasarem fratrem Neapolim secum abduxit, vid. *diarium neapolitanum* p. 1038. tomo 21. *Muratorii*. Dein Tarenti princeps a regina constitutus est, et supersunt literae, quibus eum titulum praecepit *Otto prin-* scripsit; testis eius rei est, IOH. IUVVENIS *lib. 7. de rebus antiquitate et varia tarentinorum fortuna cap. 3. pag.* 1371. Accessit huic principatui a. 1378. ACERRA *ci-* et comes uitas et comitatus, vid. *diarium neapolitanum l. c.* *Acerrae,*

C

A. 1377.

18 OTTONIS DVCIS BRVNSVIC.

1377. A. 1377. pax facta est inter Galeacios Vicecomites et Ottonem ducem suo, curatorio item et tutorio nomine secundi Ottonis, Iohannis, Theodori, Guilielmi, marchionum Montisferrati, et nuptiae Violantae Galeacii filiae secundo Ottoni pactae. *Conuenerunt praeterea partes praedictae ad inuicem, quod ill. princeps et dominus, dominus Otto dux brunsvicensis debeat remanere tutor et curator dicti ill. principis domini secundi Ottonis marchionis praedicti et fratrum et terrarum eorum, secundum quod in testamento quondam ill. principis domini Iohannis quondam marchionis Montisferrati dicitur contineri, et quod legata ipsi domino duci et fratribus dicti Marchionis facta in testamento praefati ill. principis domini Iohannis quondam marchionis supra scripti debeant sortiri effectum contra ipsum dominum Secundum Ottonem, sine praeiudicio tamen aliquorum iurium dictorum dominorum magnifici domini Galeaz, et ill. principis domini comitis Virtutum, ita quod praefati domini Galeaz et comes Virtutum se non intromittant.* Verba sunt tabularum pacis Papiae datarum d. VII. Iul. a. 1377. quas ex archiuo mediolanensi edidit I. DV MONT in corpore diplom. tom. 2. part. 1. pag. 118.

Ast Secundus Otto pactis non stetit, sed gubernationem terrarum, minor licet annis, vsurpauit: quo facto matrimonium cum Galeacii filia Papiae consummavit. Redeunti introitum astensis ciuitatis negat

1378. OTTONIS TARENTINI FRATER (Balthasar vt videtur, quem Neapoli rediisse credibile est) qui ciuitatem regebat, a Galeacio corruptus vt aiunt siue

20 OTTONIS DVCIS BRVNSVIC.

Iohannis, qui Secundo Ottoni successerat, et duci omnem potestatem per literas tradiderat, quas ex San-georgio apponam:

*In nomine domini Amen. Millesimo trecentesimo septuagesimo no-
no, indiēt. 2. die tertio mensis Ianuarii. Actum in castro Montiscalui
in caminata magna, praesentibus testibus vocatis et rogatis, nobilibus
viris d. Ioanne bastardo de Monteferrato, Simone de Gabiano, Ludo-
uico Turcho, Oddino de Mirolio, Antonio de Braida, Ioannono de
Cocastello, Francisco de Cocastello, de Montilio, Nicoletto et Martino
fratribus et Antonio de Filio, Georgino Scarampo de Camino, d. Otto-
lino de Ghiselbertis, de Cereseto, Antonio de Siluestro, de Corgnato Vica-
riis, Albertono de Prato, de Montecaluo, Facio de Villa de Clauaxio,
Antonio Berruto de Vignali, Marcono della Valle, de Lù et pluribus
aliis. Illustris dominus Ioannes Marchio Montisferrati sciens, certifi-
catus et plenarie informatus, quod ill. genitor eius D. Ioannes Marchio
Montisferrati quondam in sua ultima voluntate inter cetera disposuit,
voluit, et ordinavit, quod ill. princeps D. Otto brunsvicensis dux
et auunculus dicti D. Marchionis, sit et esse debeat ipse D. Ioan-
nis nunc Marchionis praedicti et ceterorum fratrum ipse ac Marchio-
natus et Baroniae Montisferrati nec non omnium civitatum et loci prae-
dicti et praedictorum, et ceterorum bonorum, rerum et iurium ipsorum,
fratrum tutor, curator, gubernator, administrator et rector, cum
plena et generali potestate vendendi, alienandi, infeudandi, donandi,
contrahendi, disponendi, faciendi et ordinandi de Marchionatu, Baro-
nia, Civitatibus, Castris, villis et bonis praedictis, prout et sicut dictus
d. dux voluerit et ipsi placuerit, donec dictus dominus Marchio et dicti
eius fratres compleverint vigesimum quintum annum, omni administra-
tione, gubernatione ac potestate dicto domino nunc Marchioni et dictis
eius fratribus, usque quo ad complementum dictae aetatis peruenerint,
penitus*

penitus interdicta. Videns et cognoscens ipse dominus Ioannes nunc Marchio, quod ill. frater eius Secundotto Marchio Montisferrati quondam, nolens praedictam ordinationem paternam obseruare, sed ea spre-
ta, Marchionatum, Baroniam et ciuitates, quas dictus pater eorum tempore mortis possidebat et tenebat, propter ipsius iuuentutem ad statum perditionis et subuersionis deduxerat, nisi praedicti ill. d. ducis bonitas et clementia tam cito occurrisset. Ecce quod dictus de Ioannes nunc Marchio supradictus, videns pericula ad quae patria deuenerat propter iuuentutem dicti fratris eius ac volens sequi in praedictis omnibus supra-
scriptis et infra scriptis dispositionem et ordinationem dicti eius patris, cognoscendo etiam et propter iuuentutem suam ad regendum et gubernandum se et sua non sufficere, et de illustri auunculo suo praedicto plenissime confidens, in quo habens post deum spem et fiduciam specialem, ex certa eius scientia, deliberate et appensate idem D. Marchio se, Marchionatum et Baroniam, ciuitates et castra, burgos, villas, et territorium Montisferrati, nec non partem suam ciuitatum Ast, Albae, et loci Montis regalis, territorii et districtus dictarum ciuitatum et loci praedicti, et omnia bona et iura. suos et sua, committit, dimittit et relaxat, commisit, dimisit et relaxauit curae, protectioni, gubernationi, administrationi, dispositioni, regimini, ac potestati dicti ILL. AVVNCVLI SVI D. DVCIS PRAEFATI, quousque ipse D. Marchio compleuerit 25um annum. Abdicando ipse D. Marchio a se, et in ipsum D. Ducem transferendo omnem bayliam ac omnimodam potestatem cuiuscunque regiminis, gubernationis, administrationis, contractus, alienationis, dispositionis, et ordinationis, et cuiuslibet alterius potestatis, Marchionatus, Baroniae, ciuitatum, castrorum, burgorum, villarum, locorum, bonorum et iurium praedictorum et praedictarum, quousque dictus d. Marchio compleuerit vigesimum quintum annum, vt supra. Et quicquid ipse D. Dux in praedictis et circa praedicta, vel aliquod praedictorum fecerit, statuerit, seu ordinauerit, habeat plenissimam firmita-

mitatem, ac promittendo idem D. Marchio dicto D. Duci et mihi Notario infra scripto, vti publicae personae, stipulanti et recipienti vice et nomine omnium et singulorum subditorum dicti D. Marchionis et omnium personarum, quarum interest, seu interesse poterit in futurum, se non inuromittere de praedictis vel aliquo praedictorum, donec fuerit 25. annorum vt praesertur. Quae omnia et singula supra et infra scripta, idem D. Marchio maior annis quatuordecim, minor tamen viginti quinque, promisit dicto D. Duci et mihi Notario infra scripto stipulanti et recipienti vt supra, et etiam iuravit ad sancta Dei euangelia corporaliter tactis scripturis, attendere et obseruare, et ea non reuocare, ac contra praedicta vel aliquod praedictorum supra vel infra scriptorum non facere vel venire aliqua ratione vel causa de iure vel de facto. Et si contra praedicta vel aliquod praedictorum ipse D. Marchio aliquid vel aliqua fecerit, ordinauerit, vel praeceperit, aut disposuerit, seu facere, ordinare, praecipere vel disponere attentauerit, illud et illa sunt nulla ipso iure, ac nullius valoris seu momenti; volens et iubens idem D. Marchio quod ad eorum obseruantiam minime teneantur. Igitur idem D. Marchio ex nunc dictos prout ex tunc suos subditos, et me Notarium infra scriptum vti publicam personam recipientem vice et nomine ipsorum subditorum et omnium et singulorum, quorum interest, seu interesse poterit in futurum, irreuocabiliter quietat, liberat, quietauit, liberauit et absoluit ab obseruatione eorum, quae ipse D. Marchio praeceperet, statueret, decerneret, vel faceret sine voluntate et consensu dicti D. Ducis, usque quo perfecte attigerit annos praedictos. Et de praemissis per me Notarium infra scriptum, ipse D. Dux, et ipse D. Marchio fieri praeceperunt publica instrumenta reficienda semel et plurios, si opus erit, consilio sapientis, facti substantia non mutata.

Nec

Nec multo post, die nempe 2da m. Maii a. 1379. 1379.
 incolae Montisuici homagium praestiterunt Ottoni, pro
 quarta oppidi parte ex testamento Iohannis marchionis
 ad eum spectante, deinde etiam tanquam tutori mar-
 chionum montisferratenium. Documentum ea de re
 conscriptum recitat SANGEORGIVS p. 608.

Prima Ottonis cura fuit, vt athensem ditionem re-
 cuperaret, quod cum verbis et iustitiae argumentis
 non posset, ad arma conuersus est. Postea Clemente
 VII. papa conciliante induciae in biennium placuerunt,
 et electi arbitri qui causam diiudicarent. Coram his
 Astum repetiit Otto, sed mediolanenses arbitrium elu-
 serunt, et quae postea Ottonem exceperunt turbae im-
 pediuerunt, ne iura persequi posset, vid. SANGEOR-
 GIVS pag. 600. 604.

Eodem anno 1379. Neapolim reuersus est, et se-
 quenti 1380. mens. Septembri possessionem tarentini 1380.
 principatus occupauit, vid. *diarium neapolitanum*
 pag. 1039. 1041.

Sunt, qui scribunt, elaborasse eum, vt per Vrbanum
 pontificem Balthasari fratri collocaretur Maria heres
 Siciliae ultra Pharum, vt tunc loquebantur: sed ii
 marchionem Montisferrati cum fratre Ottonis confun-
 dunt. vid. THEODERICVS A NIEM l. i. c. 8. GIAN-
 NONE *nell' istoria ciuile del regno di Napoli lib. 23.*
cap. 4. tom. 3. pag. 246.

Successere dein diffidia inter Vrbanum pontificem
 et Iohannem reginam, indeque orta tristiora Ottonis
 fata,

fata. Causam scriptores fide digni produunt, quod pontifex Ottonem regem appellare, et in regno neapolitano successorem statuere abnuerit. STEPHANVS BALVZIVS in *viuis papar. auenionens.* t. 1. p. 1124. testes in hanc sententiam produxit ipse, et a RAYNALDO *ad a.* 1378. n. 46. productos indicauit, nihilo minus totus in eo est, vt fidem eorum eleuet, ne scilicet quidquam superfit, quod ad excusandum Vrbanum vel ex obliquo iuuet. Frustra vt opinor. Argumenta enim eius infirmiora sunt, quam vt autoritatem scriptorum aequalium labefactent, nec incredibile Iohannam dignitate regia ornari maritum optasse: quod cum non obtineret, a. 1380. Ludouicum andegauensem adoptauit, ab Urbani partibus discessit, confirmationem adoptionis a Clemente VII. auenione residente impetrauit. Tabulas exhibent LEIBNITIVS in *C. I. G. pag. 237.* LVNIGIVS *tom. 2. cod. Italiae diplom. p. 1141. 43. 45.*

Hoc reginae factum neapolitanorum animos adeo offendit, vt pauci eorum Ottonem postea aduersus Carolum sequerentur. GIANNONE *loc. cit. l. 23. cap. ult. pag. 253.*

Vrbanus enim indignatus, regnum Iohannae abiudicat, et Carolo dyrrachino, ex Vngaria aduocato, confert, quod eodem anno 1380. factum probat RAYNALDVVS n. 4. *h. a.* Carolus ergo regnum inuadens ab Ottone proelio laceffitur. Sed discrimen fugiens
 1381. Neapolim urbem die 16. Iul. a. 1381. improuiso, s. celeritate s. prodicione capit, reginam castello cui, quod vocant, inclusam oppugnat, quae fame urgente deditionem

tionem promittit, ni intra quinque dies auxilium adfit. Otto de periculo coniugis certior factus, cum exercitu, in quo non contemnendam germanorum manum habebat, in auxilium aduolat, die 25. Augusti d. a. fortissime Carolum aggreditur, sed parte militum maiorem pugnam detrectante, capitur ipse, Iohannes autem marchio Montisferratensis occiditur. vid. *diarium neapolitanum pag.* 1042. 1043. LAURENTIUS BONINCONTRIUS *p.* 41. *annal.* GOBELINVS *aet.* 6. *cosmogram.* c. 76. SANGEORGIUS *p.* 610. *bistor. montisferr.* COLLENTIUS *lib.* 5. *bistor. neapolit.* *p.* 226. GIANNONE *loc. cit.* *pag.* 255. Erectus Ottonis in ipsa calamitate animus in eo apparuit, quod ad Carolum adductus, et quaesitus cur eius regnum inuadere ausus fuerit, impavidus respondit: nihil sibi de Caroli regno constare, regnum autem vxoris defendendum suscepisse. THEODER. A NIEM *l.* 1. *c.* 24.

Balthasar Ottonis frater e proelio euasit quidem, sed deinde captus, Caroli iussu oculis priuatus, non diu superuixit. NIEM *c.* 23. *diarium neapol.* *p.* 1046. Regina audita mariti captiuitate Carolo se dedit et eius iussu necata est in ciuitate murenfi, cui propterea Clemens VII. sedis episcopalis honorem ademit, literis ap. VGHHELLVM *tom.* 6. *Ital. sacrae p.* 1037. Famam Iohannae a criminationibus maleuolorum defendit GIANNONE *l.* c. *p.* 256. 57.

Liberatum esse post aliquot annos Ottonem, certum est, sed qua occasione, dubium THEODERICVS A NIEM *cap.* 60. narrat: cum permissu custodum venaretur, interceptum per nautas quasdam anglos, et

D

Aue-

26 OTTONIS DVCIS BRVNSVIC.

Auenionem ad Clementem VII. papam perductum, COLLENTIVS p. 226. dimissum ait a Carolo, ea lege, vt regno excederet. *Diarium* autem *neapolitanum* pag. 1050. 51. 54. LAURENTIVS BONINCONTRIVS pag. 44. *annal.* GIANNONE l. 24. p. 265. CAESAR NOSTRADAMVS part. 5. *histor. Prouinciae* pag. 491. et al. in eo conspirant, quod Carolus Ottonem, vtpote bellicae rei peritissimum consuluerit, quonam meliori modo occurreret Ludouico andegauenfi, regnum matris adoptivae armis vindicanti; Ottonem respondisse: proelium euitando et bellum trahendo. Quod consilium cum successu comprobatum fuisset, libertatem Ottoni redditam fuisse cum multa honoris significatione. His ego scriptoribus domesticis et partim aequalibus fidem habeo prae reliquis. Contigisse liberationem Ottonis a. 1384. die 22. April. ipsumque in Siciliam profectum, tradit *diarium*. Scribit citato loco BONINCONTRIVS, Tarenti quoque principatum Ottoni fuisse restitutum: quod non videtur. Certe SAMMARTHANI fratres in *historia genealogica domus regiae francicae* lib. 17. p. 809. narrant ex IO. D'ESCORNAY *memoires de Dourdan*, Mariam reginam, Ludouici andegauenfis viduam, eundem principatum permutationis titulo acquisivisse, datis pro eo quibusdam terris in Gallia, Iohanni duci bituricensi, eumque contractum per Carolum VI. regem Galliae a. 1385. fuisse confirmatum.

1384.

Quomodocunque euaserit Otto, certum est, fuisse a. 1386. Auenione apud Clementem VII. ibique cum Maria regina de expeditione aduersus Carolum viduam consultasse, quod ex actis obseruat BALYZIVS tom. 1. *papar.*

1386.

papar. auen. p. 1258. 1354. Rediit eodem anno mense Nouembri in regnum neapolitanum, ibi imperator exercitus andegauensis creatus, et cum aliis proceribus ad statum regni conseruandum: *per lo buono stato del regno*, deputatus, a. 1387. in urbem Neapolin admissus 1387. est. vid. *diarium p. 1054.* quamuis ibi Otto Sanseuerinus nominetur, errore scriptoris manifesto, GIANNONE *l. 24. c. 3. p. 276. tom. 3.*

Ibi memorandum clementiae documentum dedit: vindictam enim ab iis, qui antea contra ipsum steterant, sumi prohibuit. THEODER. A NIEM *l. i. c. 65.* RAYNALDVS *d. a. n. 2.* Postea urbem ab hostibus obsesam et inopia laborantem strenue defendit, crebris eruptionibus annonam inuehendo. *Diarium pag. 1056. 57.* Postquam autem Ludouicus II. regnum suscepisset, et gallum quendam proregem constitueret, isque Ottonem tractaret indigne, hic ad partes dyrrachinas transiit, spe nuptiarum Margaretæ reginae inductus, vt aiunt RAYNALDVS *a. 1388. n. 5.* et BZOVIVS *eod. a. n. 1.* minus quidem probabiliter: vid. *diarium pag. 1057. GIANNONE p. 280.* A. 1388. vt ab obsidione urbem 1388. Capuae liberaret, frustra tentauit; postea in Apuliam secessit. vid. *diarium p. 1058.* BONINCONTRIVS *p. 50. annal.* A. 1389. Ottoni tarentino, Urbani pontificis 1389. mortem nunciauere cardinales, ceu ex archiuo romano notauit RAYNALDVS *d. a. n. 10. tom. 17. annal. p. 142.*

A. 1392. in velitatione quadam captus Otto noster, 1392. comitatum acerranum vendidit, vt lytrum solueret: vid. *diarium p. 1062.* BONINCONTRIVS *pag. 61.* Eodem anno d. 25. Iul. Theodorus marchio Montisferrati, suo
D 2 et

28 OTT. DVC. BRVNSV. VITA ET RES G.

et fratris Guilielmi, nec non Ottonis brunsvicensis nomine, homagium ab incolis Montisuici recepit sollemniter: vid. SANGEORGIVS p. 628, 29. nec vltius mentionem Ottonis tarentini reperi.

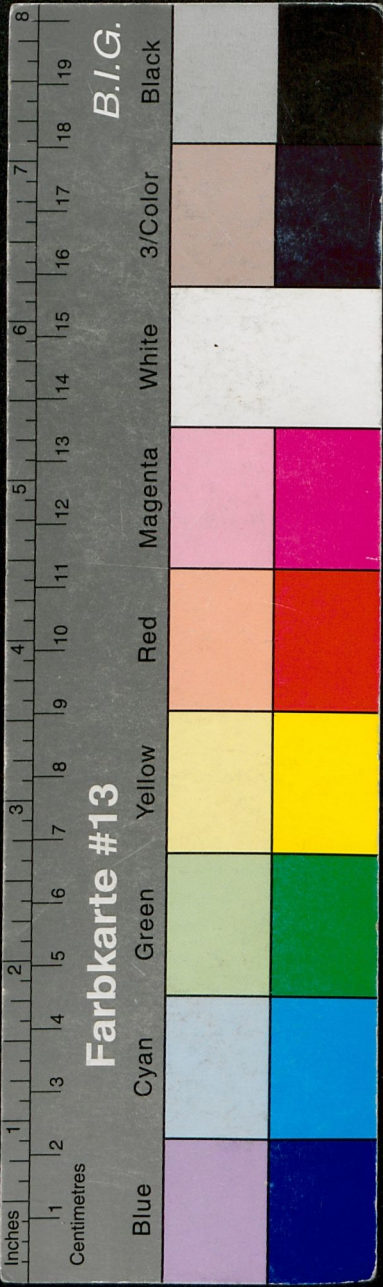
De Ottonis anno emortuali. Patet autem ex his error eorum, qui a. 1387. mortuum eundem existimant, cuius fontem antea iam detexi. Emortualis annus definiri nequit. NOSTRADAMVS quidem pag. 494. *hystor. Prouinciae* annum 1393. nominat, sed vacillans ita, vt p. 497. opinioni iam profligatae accedat.

Liberi eius nulli. Prolem non suscepit Otto, quantum ex fide dignis scriptoribus constat. Nam Botho, qui filiam ipsi tribuit HELENAM, regi cuidam Cypri elocatum, eo minus fidem meretur, quod in regum Cypri stemmate Helenae huius mentio non fit, et reprehensus iam est a MEIBOMIO pag. 216. 17. *ad bullam Andronici.*

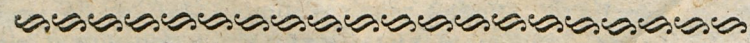


II n
3790

Q. K.
398,
10.



OTTONIS
COGNOMENTO TARENTINI
DVCIS BRVNSVICENSIS
VITA
ET
RES GESTAE.



BRVNSVIGAE
APVD VIDVAM B. LVD. SCHROEDERI

M DCC XLVI.

